

II. Co se týče druhého případu tohoto zločinu t. zv. trpného podplácení, je podmětem jeho každý úředník vzhledem k veškeré činnosti úřední a trestní čin spočívá v tom, že se úředník buď tím, že dar přijme, aneb že si dar nebo prospěch slíbiti dá, svěsti dá ve své úřední činnosti ku strannosti (t. j. dopřeje straně jakýchkoliv výhod jí po zákonu nepříslušejících, nemaje však při tom zároveň úmyslu poškoditi stranu druhou, ježto by tu pak byl zločin zneužití moci úřední). Dárce neb slibující není však vinen spoluvinou, nýbrž zvláštním zločinem neb přestupkem (§§ 105, 311 tr. z.). V obou případech tresce se zločin přijímání darů ve věcech úředních žalářem od 6 měsíců do 1 roku. Též povinen je úředník přijatý dar neb jeho hodnotu vydati fondu chudinskému toho místa, kde zločin spáchal.

Stejná ustanovení obsahuje voj. tr. z. (§ 433) a tr. z. pro Bosnu a Hercegovinu (§ 179).

III. Dle osnovy nového trestního zákona (§ 365) tresce se každý úředník, který sice úřad svůj dle povinnosti plní, avšak, by jej plnil, dary neb jinaké jemu nepřináležející prospěchy přijímá, požaduje neb slíbiti si dává, pro přečin vězením od 1 dne do 6 měsíců neb na penězích do 1000 zl.

Nabízení, slibování nebo poskytování daru neb prospěchu trestným není. Úředník však, který za jednání neb opomenutí, jež obsahuje porušení jeho úřední neb služební povinnosti, dary neb jinaké prospěchy (výhody) přijímá, požaduje neb slíbiti si dává, tresce se pro zločin kázní od 1 do 5 let neb vězením od 1 dne do 5 let (§ 373).

Příkaz ku prodeji vis Smlouva vetešnická.

Přílohy.

I. Pojem a druhy.

Přílohou sluje povšechně vše, co se připojuje k úřednímu podání, zejména však připojené průvody, o které se podání opírá. Rozsah pojmu »příloha« v tomto širším smyslu nelze přesně určit; avšak za všech okolností bude lze nazvati přílohou jen to, čím je možno úředně nakládati. Rozeznáváme přílohy písemné a přílohy ostatní. Ponejvíce — ač ne vždy — spadá pojem přílohy s pojmem písemné listiny v jedno. Avšak i peníze ať kovové ať papírové, kolky a cenné známky, všechna corpora delicti, vzorky, známky, knihy a j. mohou býti předmětem přílohy ve všech případech, kde zákon neobmezuje výslovně pojem přílohy na písemný průvod, jak to platí nepochybně o příloze v civilním řízení soudním. Má-li se přihlížeti k přílohám ne co k písemným listinám a nelze-li je jako spisy uschovávat, uschovávají se soudně (viz čl. Deposita). Není-li ani to možným, lze přihlížeti k předmětu takovému co k průvodu jen na základě soudního ohledání jeho na místě, kde se nachází. To platí i o písemných listinách tehdy, když na př. důležitá označení nalézají se na předmětech, jež dopravy nedopouštějí. Vše to, co je tištěno nebo psáno neb co písmo značkami může znázorniti (plány, mapy, matematická i grafická znázornění) a opis připouští, spadá pod pojem listinné přílohy a lze tím nakládati jako se spisy. Byly-li takové přílohy k úřednímu podání připojeny, sluší k nim hleděti co k integrující části podání. Proto opatří se týmž číslem podacím jako podání samo a v podacím protokole vyznačí se aspoň dle svého zevnějšího označení. Dovolávají-li se v některém podání přílohy, jež jsou připojeny k podání jinému, mluvíme o přílohách korespondujících a buďtež spisovnou na spise vyznačeny. Přílohy vrátí se s vy-